

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202800
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719202800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu Z. N., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX L., I. XXXX/XX, zastúpeného v konaní advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, Námestie SNP 41, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom 832 37 Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného v konaní: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s. r. o., so sídlom 040 01 Košice-mestská časť Staré Mesto, Bočná 10, IČO: 36 863 017, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/21/2019-190 zo dňa 23. mája 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neexistencie záložného práva na v žalobe označených nehnuteľnostiach. Žalobu odôvodnil tým, že ako darca daroval Oľge Sliackej, narodenej 30. 03. 1953 darovacou zmluvou zo dňa 27. 07. 2005 pozemok, vedený Správou katastra Zvolen, v kat. úz. Zvolen, zapísaný na LV č. XXXX ako parcela registra C, parcela č. XXX o výmere 313 m² - záhrady, pričom tomuto pozemku po zápise geometrického plánu zodpovedajú pozemok parcela registra C, parcela č. XXX/1 o výmere 255 m² - záhrady, pozemok parcela registra C, parcela č. XXX/2 o výmere 58 m² - zastavané plochy a nádvoria. Žalobca tvrdil, že Q. N. žalobcu 06. 10. 2009 po predchádzajúcich slovných urážkach bezdôvodne fyzicky napadla v prítomnosti ich spoločného syna S. N. a spôsobila žalobcovi rukami škrabance na tvári aj na rukách, ako aj modrinu pod ľavým okom v dôsledku silného úderu päťou, a teda sa voči žalobcovi správala tak, že tým hrubo porušila dobré mravy a naplnila všetky zákonné predpoklady na to, aby sa žalobca voči nej mohol domáhať vrátenia daru. Vrátenia daru sa žalobca domáhal v inom konaní. Žalobca zistil, že Q. N. po tom, ako žalobca uplatnil svoje právo na vrátenie daru, teda po zániku darovacej zmluvy v dôsledku dovolania sa tohto práva, uzatvorila so žalovaným zmluvu o zriadení záložného práva, na základe ktorej viazne aj na darovaných pozemkoch záložné právo v prospech žalovaného (zmluva zavkladovaná pod č. vkladu V XXXX/XX z 27. 09. 2010 - 2494/10). Žalobca teda tvrdil, že Q. N. pozemky zaťažila záložným právom napriek tomu, že v dôsledku dovolania sa práva na vrátenie daru nebola oprávnená s pozemkami nakladať, a preto nedošlo k platnému zriadeniu záložného práva v prospech žalovaného. Žalobca zároveň žiadal neodkladným opatrením uložiť povinnosť spoločnosti DRAŽOBNÍK, s. r. o., zdržať sa realizácie dražby nehnuteľností. Na pojednávaní dňa 23. 05. 2022 navrhol zmenu žaloby spočívajúcu v zmene čísla listu vlastníctva z čísla XXXX na Q.z dôvodu, že sa zmenil vlastníik predmetných nehnuteľností a momentálne je už žalobca vedený ako vlastníik pozemkov, ku ktorým je zriadené záložné právo v prospech žalovaného.

2. Okresný súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca adresoval N.SIXX.ej výzvu na vrátenie daru zo dňa 07. 10. 2009, ktorou ju vyzval, aby mu bezodkladne vrátila dar a vykonala všetky právne úkony potrebné k obnoveniu jeho vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom daru. K vráteniu daru ju vyzval z dôvodov uvedených v žalobe, keďže mal za to, že Q. N. hrubo porušila dobré mravy. Darovacou zmluvou zo dňa 27. 07. 2005 jej daroval vyššie uvedený pozemok, ktorého vrátenia sa žalobou domáhal.

3. Ďalej súd zo zmluvy o splátkovú úveru medzi žalovaným ako bankou a dlžníkmi S. N. a L. N. dňa 27. 08. 2010 zistil, že predmetom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bol záväzok banky poskytnúť splátkový úver dlžníkom na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností a dlžníci boli povinní poskytnúť úver v sume 237.900 eur splatiť formou dohodnutých mesačných splátok. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 27. 05. 2040, splatnosť mesačnej splátky vo výške 1.309,41 eur k 27.dňu v kalendárnom mesiaci, pri počte splátok 356.

4. Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a Ing. Y. S., supervízorom obchodnej skupiny na základe dohody o plnomocenstve (ďalej len záložný veriteľ) na strane jednej a záložcom Q. N. dňa 27. 08. 2010, súd zistil, že predmetom zmluvy bola dohoda o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom mandátnej zmluvy bolo udelenie poverenia záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Pre účely zmlúv obsiahnutých v listine sa zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa rozumie pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27. 08. 2010 v znení jej neskorších zmien a dodatkov uzatvorenej medzi záložným veriteľom a S. N. a L. N. ako dlžníkmi. Predmetom zálohu boli, okrem iného, aj vyššie uvedené nehnuteľnosti.

5. Z výpisu listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. Zvolen, zo dňa 13. 06. 2019 okresný súd zistil, že v liste vlastníctva je evidovaná poznámka o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom (žalovaným v tomto konaní) formou dobrovoľnej dražby T 462/12 zapísané dňa 23. 07. 2013 - 2027/13 a oznámenie o konaní dobrovoľnej dražby dražobníkom DRAŽOBNÍK, s. r. o.

6. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16C/21/2019 zo dňa 02. 12. 2020 okresný súd zistil, že predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva vo veci žalobcu proti žalovanej Oľge Sliackej, ktorý sa žalobou domáhal voči žalovanej určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. Zvolen, a to parciel registra C č. XXX/1 a XXX/2 tak, ako sú špecifikované v žalobe. Tvrdil, že žalovanú vyzval na vrátenie daru výzvou zo dňa 06. 10. 2009, pričom táto ho opakovane ubezpečovala, že mu dar vráti, no do dňa podania žaloby sa tak nestalo, a preto podal žalobu na súd. Žalovaná so žalobou v celom rozsahu súhlasila. Okresný súd žalobu zamietol a v rozhodnutí skonštatoval, že na Okresnom súde Zvolen bolo pod sp. zn. 10C/2/2014 vedené súdne konanie, v ktorom súd zamietol žalobu o určenie, že zmluva o splátkovom úvere, mandátna zmluva a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné a rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/549/2015 zo dňa 19. 07. 2018. Žalobcovia v konaní boli S. N., L. N., Q. N. a žalovaným bola Slovenská sporiteľňa, a. s. Okresný súd v rozhodnutí okrem iného skonštatoval, že žaloba v konaní a následné procesné úkony žalobcu a žalovanej sú očividným prejavom šikany, nehoráznosti a zneužitia práva, navonok sú vydávané za bežné procesné úkony, avšak sleduje sa nimi vrcholne nepoctivý cieľ zbavenia sa ťarchy v podobe záložného práva zriadeného na dotknutých nehnuteľnostiach. S. N. a jeho manželka iniciovali konanie na okresnom súde v roku 2014, avšak ich žaloba bola zamietnutá a v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/2/2014 strany sporu nikdy netvrdili, že by bol žalobca vlastníkom nehnuteľností. Súd skonštatoval, že konanie rodinných príslušníkov smerovalo k jedinému cieľu, a to zbavenia sa zabezpečenia úveru poskytnutého synovi žalobcu a oslobodenie rodinného majetku od ťarchy po tom, čo predchádzajúci pokus o určenie neplatnosti zmlúv spojených so zabezpečením úveru zlyhal. Súd považoval za maximálne nepresvedčivé a nevierohodné domáhanie sa vrátenia daru žalobcom po 10 rokoch, pričom dôvodnosť jeho požiadavky mala byť založená iba na tvrdeniach osôb, ktoré by z takejto okolnosti zjavne profitovali.

7. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení článku 5 Civilného sporového poriadku (CSP) podľa § 137 písm. c), § 150 ods. 1 CSP, podľa § 3 ods. 1, § 34, § 39, § 123, § 151a, § 151b ods. 1 až 4, § 151e ods. 2 a podľa § 630 OZ, ako aj podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. katastrálneho zákona v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia záložnej zmluvy, rovnako aj podľa

§ 39 ods. 2 a § 44 ods. 1, 2 katastrálneho zákona a vyhodnotiac skutkové tvrdenia strán sporu po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že žalobca podanou žalobou celkom zjavne zneužíva práva. Je absolútne nepresvedčivé a nevierohodné konanie žalobcu, ktorý sa po 10 rokoch od výzvy na vrátenie daru po všetkých neúspešných súdnych konaniach, ktorých cieľom bolo oslabenie práv žalovaného ako veriteľa žalobou domáhal určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam. Žalobca v konaní netvrdil, ani žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody, pre ktoré o svoje vlastnícke právo 10 rokov nedbal, nevykonával žiadne úkony, ktoré by preukazovali domáhanie sa jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, konanie vo veci inicioval až po súdnych konaniach, v ktorých boli členovia jeho rodiny neúspešní, v snahách oslabiť postavenie veriteľa a zabezpečenie jeho pohľadávky. Žalobca sa v skoršom súdnom konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 16C/21/2019 proti žalovanej Q. N. domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, avšak súd žalobu zamietol, s tým, že žalobca cielil k neprípustnému obchádzaniu zákona. Navyše súd skonštatoval, že pokiaľ bolo dôvodom na právo darcu domáhať sa od obdarovanej vrátenia daru správanie hrubo porušujúce dobré mravy, nie je akékoľvek nevhodné správanie takýmto správaním. Dôvodnosť požiadavky žalobcu na vrátenie daru uvedená vo výzve na vrátenie daru, ktorú Q. N. prevzala 07. 10. 2009, nenapĺňa kvalifikované správanie sa obdarovanej podľa § 6301 OZ. Žalobca i žalovaná svojím postojom a konaním vo veci zneužívajú právo a sledujú dosiahnutie nepoctivého cieľa. Vzhľadom na uvedenie skutočnosti okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom zároveň zrušil aj neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/21/2019-48 zo dňa 27. 06. 2019 počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Uvedeným neodkladným opatrením okresný súd nariadil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam a spoločnosti DRAŽOBNÍK, s. r. o., uložil povinnosť zdržať sa realizácie dražby označených nehnuteľností, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 14Co/188/2019-103 zo dňa 24. 10. 2019 uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia potvrdil. Okresný súd zrušil neodkladné opatrenie z dôvodu, že žalobu vo veci samej v celom rozsahu zamietol.

8. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa pomeru úspechu strán vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Žalobcovi ako neúspešnej strane sporu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

9. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Namietal absenciu akéhokoľvek odôvodnenia, ktoré by malo svoju vlastnú vnútornú koncepciu a logickú následnosť. Tvrdil, že odôvodnenie rozhodnutia je nesúrodé, vnútorne rozporné, nereaguje na časť „skutkovej vykonaného dokazovania“ a ani na niektoré podstatné tvrdenia, s ktorými bolo nutné sa pri rozhodovaní riadne vysporiadať. Rozsudok považuje za zmätočný a nepreskúmateľný. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia považoval za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Tvrdil, že súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí jeho žaloby prakticky len s odvolaním sa na to, že podaná žaloba je zneužitím práva a je voči žalovanému šikanózna. Pokiaľ súd prvej inštancie vyjadril pochybnosti o dovolaní sa vrátenia daru a prechodu vlastníckeho práva, tieto pochybnosti nie sú namieste, keďže prechod vlastníckeho práva reálne nastal, čo potvrdil aj okresný úrad autoritatívnym rozhodnutím. Vzhľadom na uvedené sa zosúladiť stav evidenčný so stavom právnym, ktorý trval už dlhšiu dobu. Uvedené bolo pritom vyjadrené názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v odvolacom konaní jasne uviedol, že žalobca sa nepotrebuje domáhať určenia vlastníckeho práva v súdnom konaní, nakoľko po dovolaní sa vrátenia daru vlastníkom je potrebné len zosúladiť evidenčný stav. Predmetom konania bol fakt, že osoba ktorá nie je vlastníkom nehnuteľnosti, k nej nemôže zriadiť záložné právo. Pokiaľ súd mal za to, že žaloba je v rozpore s dobrými mravmi, toto tvrdenie žiadnym spôsobom neodôvodnil a nerozviezol.

10. Písomné vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1, 2 CSP) bez pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci na základe vykonané dokazovania a vec správne právne posúdil. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, alebo že by rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru odvolacieho súdu správne okresný súd neposkytol právnu ochranu žalobcovi s odkazom na čl. 5 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“), podľa ktorého ustanovenia zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Žalobca podanou žalobou celkom zjavne zneužíva právo.

13. Nie je v konaní sporným, že ako darca daroval Q. N., nar. 30. XX. XXXX, darovacou zmluvou zo dňa 27. 07. 2005 pozemok vedený Správou katastra Zvolen, nachádzajúci sa v kat. úz. Zvolen, v obci Zvolen, okres Zvolen, zapísaný na LV č. XXXX, a to pozemok parcela registra C, parcela č. XXX o výmere 313 m² - záhrady, pričom tomuto pozemku po zápise geometrického plánu zodpovedajú pozemok parcela registra C, parc. č. XXX/1 o výmere 255 m² - záhrady a pozemok parcela registra C, parcela č. XXX/2 o výmere 58 m² - zastavané plochy a nádvoria. Nie je sporným ani tá skutočnosť, že dňa 06. 10. 2009 žalobcu Q. N. po predchádzajúcich slovných urážkach bezdôvodne fyzicky napadla v prítomnosti ich spoločného syna S. N. a spôsobila žalobcovi rukami škrabance na tvári aj na rukách, ako aj modrinu pod ľavým okom v dôsledku silného úderu päťou. Žalobca v konaní tvrdil, že Q. N. potom, ako žalobca uplatnil svoje právo na vrátenie daru, teda, podľa jeho názoru po zániku darovacej zmluvy v dôsledku dovolania sa tohto práva, uzatvorila so žalovaným zmluvu o zriadení záložného práva, na základe ktorej viazne aj na darovaných pozemkoch záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s., teda v prospech žalovaného. Podľa tvrdenia žalobcu, Q. N. pozemky zaťažila záložným právom napriek tomu, že v dôsledku dovolania sa práva na vrátenie daru nebola oprávnená s pozemkami nakladať, a preto ani nedošlo k platnému zriadeniu záložného práva v prospech žalovaného.

14. Právne závery žalobcu ohľadom zániku darovacej zmluvy v dôsledku dovolania sa tohto práva žalobcom, odvolací súd nepovažuje za správne. K uzavretiu darovacej zmluvy medzi ním a Q. N. došlo dňa 27. 07. 2005. K fyzickému napadnutiu žalobcu Q. N. malo dôjsť 06. 10. 2009 a žalobca menovanú vyzval výzvou zo dňa 07. 10. 2009, aby mu bezodkladne vrátila dar a vykonala všetky právne úkony potrebné k obnoveniu jeho vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom daru. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16C/21/2019 zo dňa 02. 12. 2020, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva vo veci žalobcu Z. N. proti žalovanej Q. N., v ktorom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanej určenia, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, okresný súd zistil, že žalovaná opakovane žalobcu ubezpečovala, že mu dar vráti, no do dňa podania žaloby sa tak nestalo, a preto žalobca podal žalobu na súd. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 12. 11. 2019 v uvedenom konaní okresný súd zistil, že Q. N. mala vedomosť o podanej žalobe a s touto v celom rozsahu súhlasí. V konaní nebolo sporným, že predmetom zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi žalovaným ako bankou a dlžníkmi S. N. a L. N. dňa 27. 08. 2010 č. XXXXXXXXXXXX bol záväzok banky poskytnúť splátkový úver dlžníkom na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností v sume 237.900,- eur a predmetom zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a Ing. Y. S., supervízorom obchodnej skupiny na základe dohody o plnomocenstve (záložný veriteľ) na strane jednej a záložcom Q. N. dňa 27. 08. 2010, bola dohoda o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa. Nebola sporným ani tá skutočnosť, že S. N. a L. N. si neplnili svoje povinnosti zo zmluvy o splátkovom úvere, v dôsledku ktorej skutočnosti sa v súčasnosti vedie konanie o dražbe dražobníkom spoločnosťou Dražobník, s. r. o. Ako už bolo uvedené vyššie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16C/21/2019 prebiehalo konanie o určenie vlastníckeho práva vo veci žalobcu Z. N. proti žalovanej Q. N., kde sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností z dôvodu uplatnenia vrátenia daru žalovanou. Okresný súd v uvedenom konaní skonštatoval, že na Okresnom súde Zvolen sa viedlo aj iné konanie pod sp. zn. 10C/2/2014, v ktorom súd zamietol žalobu o určenie, že zmluva o splátkovom úvere, mandátna zmluva a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/549/2015 zo dňa 19. 07. 2018. Okresný súd v rozhodnutí okrem iného skonštatoval, že žaloba a následné procesné úkony žalobcu a žalovanej sú očividným prejavom šikany, nehoráznosti a zneužitia práva, navonok sú vydávané za bežné procesné úkony, avšak sleduje sa nimi vrcholne nepoctivý

cieľ zbavenia sa farchy v podobe záložného práva zriadeného na dotknutých nehnuteľnostiach. V konaní vedenom pod sp. zn. 10C/2/2014 strany sporu nikdy netvrdili, že by bol žalobca vlastníkom nehnuteľností. Konanie rodinných príslušníkov podľa názoru okresného súdu smeruje k jedinému cieľu, a to zbavenia sa zabezpečenia k úveru poskytnutého synovi žalobcu a oslobodenie rodinného majetku od farchy potom, čo predchádzajúci pokus o určenie neplatnosti zmlúv spojených so zabezpečeným úverom zlyhal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je nepresvedčivé a nevieryhodné domáhanie sa vrátenia daru po 10 rokoch od skutočnosti, ktorá podľa tvrdenia žalobcu ho viedla k žiadosti o vrátenie daru, pričom dôvodnosť požiadavky žalobcu je založená iba na tvrdeniach osôb, ktoré by z takejto okolnosti zjavne profitovali. Žalobca nebol úspešný ani v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/21/2019 o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a ani v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/2/2014 o určenie, že zmluva o splátkovom úvere, mandátna zmluva a zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam sú neplatné.

15. Odvolací súd poukazuje aj na to, že okresný súd v konaní pod sp. zn. 16C/21/2019 vo vydanom rozsudku vo veci skonštatoval, že pokiaľ je dôvodom na právo darcu domáhať sa od obdarovaného vrátenia daru pre správanie hrubo porušujúce dobré mravy, nie je akékoľvek nevhodné správanie takýmto správaním. Dôvodnosť požiadavky žalobcu na vrátenie daru uvedená vo výzve na vrátenie daru, ktorú Q. N. prevzala dňa 07. 10. 2009 nenapĺňa kvalifikované správanie sa obdarovanej podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Súd skonštatoval, že žalobca i žalovaná svojím postojom a konaním vo veci zneužívajú právo a sledujú dosiahnutie nepoctivého cieľa, ktorým je zbavenie majetku farchy v podobe záložného práva. Napriek takémuto rozhodnutiu súdu žalobca podal na Okresnom úrade Zvolen, katastrálnom odbore, žiadosť o zmenu vlastníka nehnuteľností z dôvodu dovolania sa vrátenia daru (Z 490/2022-856/22) dôvodiac, že doručením výzvy na vrátenie daru došlo k zániku darovacej zmluvy od počiatku. Žalobca teda nerešpektoval predošlé rozhodnutie okresného súdu zo dňa 02. 12. 2020 a aj týmto konaním žalobca zneužíval právo sledujúc dosiahnutie nepoctivého cieľa, ktorým je zbavenie majetku farchy v podobe záložného práva. Navyše, len samotným dovolaním sa vrátenia daru u obdarovaného bez ďalšieho, nedochádza k zmene vlastníctva predmetu daru.

16. Ako je uvedené vyššie, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a uvádzanie akýchkoľvek ďalších dôvodov by bolo vlastne len opakovaním dôvodov, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku.

17. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku, ktorým okresný súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/21/2019-48 zo dňa 27. 06. 2019 počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Okresný súd správne neodkladné opatrenie zrušil postupom podľa ustanovenia § 335 ods. 1 CSP, podľa ktorého uznesenia neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Okresný súd žalobu zamietol, a preto bol daný dôvod aj na zrušenie neodkladného opatrenia vydaného vo veci.

18. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku o náhrade trov konania. Okresný súd správne rozhodol o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, keď neúspešnej strane sporu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd taktiež podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.